

DZĪVES
PIEREDZE

(zināšanas,
attieksmes,
prasmes)

DZĪVEI

(izziņai,
apdomai,
rīcībai)

LU emer.prof., Dr.fiz.

ANDRIS BROKS

andris.broks@lu.lv

<http://blogi.lu.lv/broks/>

Latvijas Universitāte

Studiju kurss IZGLĪTĪBAS SISTEMOLOĢIJA

[Peda6091] <http://blogi.lu.lv/broks/2015/08/11/izglitibas-sistemologija-2015-2016-anno-1997/>

IEVADS (pamatjēdzieni, galvenās kopsakarības)

Pirmkārt - IZGLĪTĪBAS SISTEMOLOĢIJA

IZGLĪTĪBA – KAS TĀ TĀDA UN KĀPĒC ?

I z g l ī t ī b a –

īpaši organizētā veidā iegūta dzīves pieredze dzīvei

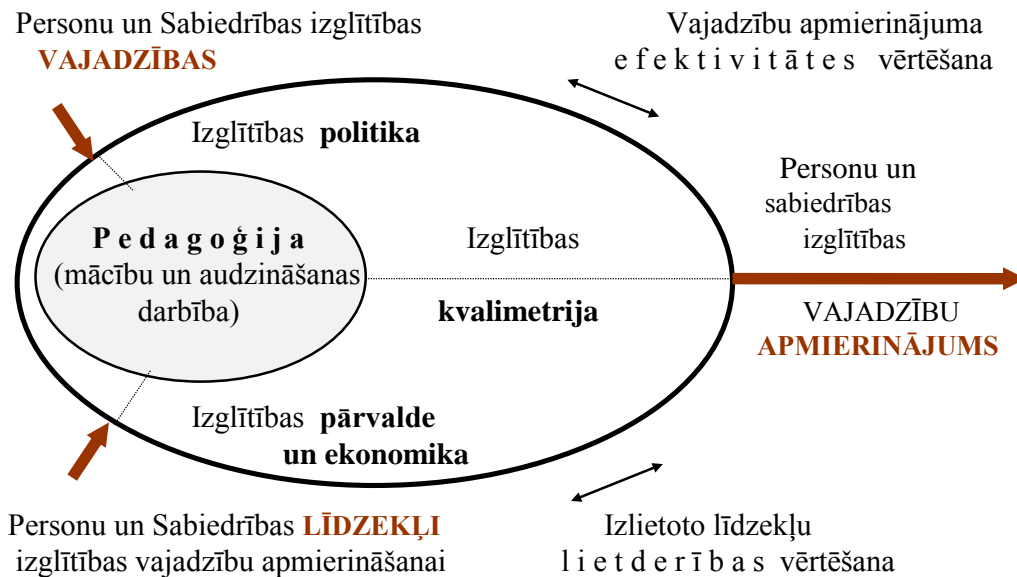
**Dzīves pieredze (zināšanas, attieksmes, prasmes)
dzīvei (izziņai, apdomai, rīcībai)**

	IZZĪŅA (sajušana, apzīmēšana, apraksts)	APDOMA (vērtēšana, mērķa noteikšana, lemšana)	RĪCĪBA (plānošana, līdzekļu piesaiste, izpilde)
PRASMES - darbības spēju īstenojums	Prasmes iegūt, analizēt un sintezēt informāciju	Zināšanu procesēšana (vērtējošā domāšana)	Prasmes plānot rīcību, piesaistīt līdzekļus, izpildīt rīcību
ATTIEKSMES - darbību vērtīborientācijas	Attieksmju izziņa (paraugvērtību apguve - kas ir labi ?)	Attieksmju veidošana vērtēšanas procesā	Attieksmju īstenošana praksē
ZINĀŠANAS - fakti un cēloņseku sakarības	Zināšanu ieguve (kas tas ir un kāpēc tas tā ir ?)	Prasmes vērtēt, izvirzīt mērķi, pieņemt lēmumu	Zināšanu izmantošana praksē

**IZGLĪTĪBA –
izglītojošās darbības mērķis un rezultāts**

Izglītojošā darbība - īpaši organizēta dzīves pieredzes ieguve dzīvei

Izglītojošās darbības struktūra

Dzīvesprasme š kā personas dzīves spēju apliecinājums praksē ir galvenais plānojama, sasniedzama un vērtējama izglītojošās darbības rezultāts.

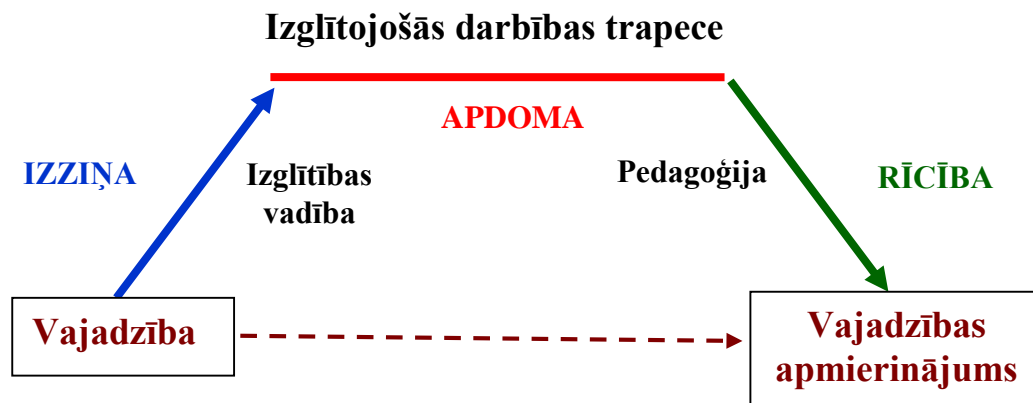
Pra st dzīvot - tas nozīmē pra st iegūt informāciju (izzināt), pra st apstrādāt informāciju (apdomāt), pra st izmantot informāciju (rīkoties).

Izglītojošās darbības vadība

(politika – izglītības saturs, pārvalde un ekonomika, kvalitātes kontrole)

Izglītojošās darbības izpilde

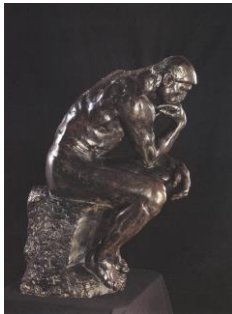
(pedagoģiskais process : mācību un audzināšanas darbības, izglītības satura īstenošanas metodika)

Otrkārt - IZGLĪTĪBAS SISTEMOLOĢIJA

SISTEMOLOĢIJA – KAS TĀ TĀDA UN KĀPĒC ?

Vispirms nedaudz
p a d o m ā s i m p a r d o m ā š a n u
– cilvēka garīgo darbību :

kas tā tāda „domāšana” un kāpēc?

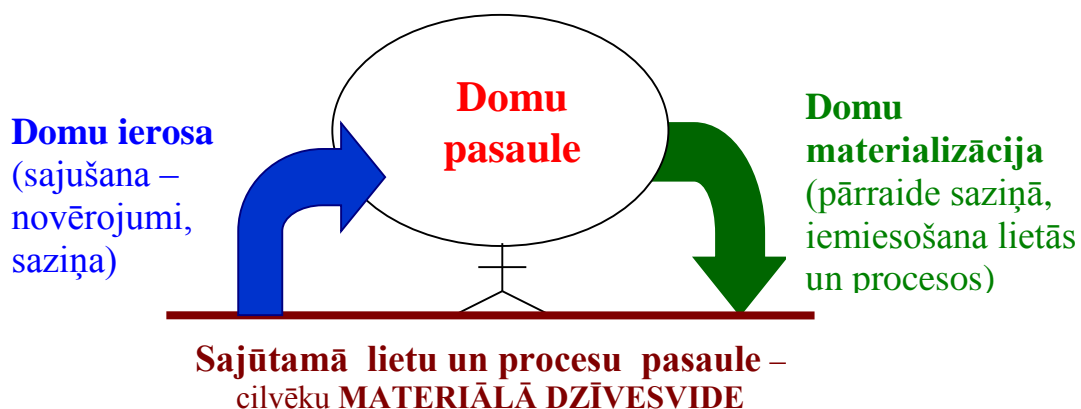

DOMĀŠANA – informācijas (ziņu) procesēšana cilvēka nervu sistēmā, kas nodrošina cilvēkdarbību vadību.

Domāšana kā informācijas procesēšana smadzenēs īstenojas apziņas un zemapziņas līmeņos.

DOMAS – cilvēka nervu sistēmā aprītošās informācijas vienības.

Domas ir saistītas ar cilvēku materiālajā dzīvesvidē sākotnēji novērotajām parādībām - sajūtajām lietām un ar tām saistītajiem procesiem. Daļa domu var tikt vairāk vai mazāk sekmīgi materializētas, tās nosaka dzīves praksē īstenotās apzinātās cilvēkdarbības noteiktu cilvēka dzīves vajadzību apmierināšanai.

Cilvēka materiālā dzīvesvide kā *s a j ū t a m ā p a s a u l e*
a t v e i d o j a s cilvēka smadzenēs kā atbilstoša *d o m u p a s a u l e*.

Cilvēki domas apzīmē ar īpašām zīmēm - vārdiem – vārdiskā valoda ir specifiska cilvēku domāšanai un saziņai

Lietas – **lietvārdi** (lietu jeb ķermeņu apzīmējumi jeb nosaukumi)

Procesi – **darbības vārdi** (lietu mainību apzīmējumi jeb nosaukumi)

Īpašības – **īpašības vārdi** (cilvēkus īpaši interesējošie lietu un procesu raksturojumi)

U z m a n ī b u : ikdienā ne tikai lietas, bet arī procesi un lietu, procesu īpašības ļoti bieži tiek apzīmētas ar lietvārdiem, kas ievērojami traucē parādību būtības izpratni. Piem., skaists - skaistums, spējīgs - spēja, spēcīgs - spēks utt. Nekad neaizmirsīsim, ka īpašībām ir to nesējs, tās nepastāv neatkarīgi no šī nesēja (lietas vai procesa). Īpašības kā domas tikai raksturo šo domu ierosinātāju – cilvēkus interesējošo parādību (lietu vai procesu).

Apzināta informācijas procesēšana smadzenēs – apzināta domāšana **ir teoretizēšana.**

Materiālās jeb sajūtamās pasaules apzināšanas gaitā **no prakses izaug teorijas** un daļa no tām **atgriežas praksē**. **Teorijas ir** domāšanas procesā radušies **domu kopveselumi** – struktūras. Apzinātās domas, to apstrāde (analīze, salīdzināšana, sintēze) raksturo jēdziena “apziņa” būtību.

Ikvienu domu ir kādas teorijas sastāvdaļa jeb struktūrelements. **Domas ir ideālas**, bet **sajūtamā jeb reālā pasaule ir materiāla - ideālais un materiālais pastāv vienotībā jeb kopsaistībā**. Ikvienai domai ir tās materiālais nesējs.

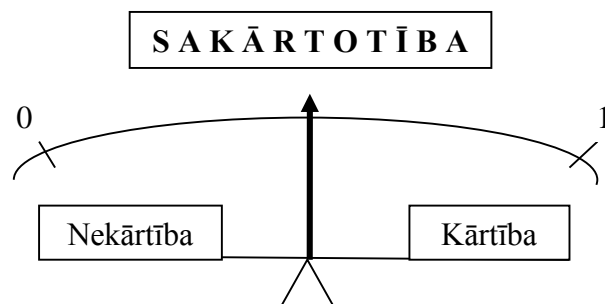
Domāšana kā teoretizēšana ir saistīta gan ar **pacelšanos** no prakses, gan ar **nolaišanos praksē**! Taču kāpēc gan daudzos gadījumos cilvēkiem nepatīk teorijas un teoretizēšana? Vispirms jau tāpēc, ka daudzas no mums pieejamajām teorijām ir nelabas (sliktas) teorijas, kas dzīves praksei maz ko spēj palīdzēt. Otrkārt, daudziem cilvēkiem nav pietiekami labi izkopta viņu domāšana, šī cilvēkdarbība tiek izjauta kā apgrūtināša, kā rezultātā šo cilvēku domāšanas teorētiskais līmenis ir salīdzinoši zems ar visām no tā izrietošajām sekām.

Labas teorijas ir vislabāk atbilstošās dzīves praksei, tās ir īsas, skaidras un izsmeltošas. Domāšanas apzināšana savukārt ir nepieciešama visiem pilnvērtīgi dzīvot gribošiem cilvēkiem.

Tagad
pievērsīsim īpašu uzmanību domāšanas / domu
s a k ā r t o t ī b a i j e b s i s t ē m i s k u m a m :

kas tā tāda un kāpēc “sistēmu teorija”?

DOMĀŠANA kā informācijas procesēšana, teoretizēšana - tā ir nemītīga **domu kārtošana**, veidojot ar dažādu sakārtotības pakāpi raksturojošos domu kopumus.

Domāšanas sakārtotības apzināšana – izzināšana un izmantošana ir ļoti aktuāls uzdevums ikviena cilvēka pilnvērtīgas dzīves nodrošinājumam.

Cilvēku **domu pasaule** – ikvienā cilvēkdarbība īstenotās informācijas aprites galvenā sastāvdaļa raksturojas ar atbilstošu domu noteiktu sakārtotību. Domu, domāšanas sakārtotības jeb sistēmiskuma apzināšana ir saistīta ar atbilstošu teoretizēšanu – teorijas izveidi tās izmantošanai praksē.

Domu un un tām atbilstošu lietu, procesu atbilstoši sakārtotas kopas vispārīgā gadījumā sauc par sistēmām un runā par domāšanas sistēmiskumu, bet attiecīgo vispārīgo teoriju par domāšanas sistēmiskumu sauc par sistēmu teoriju.

SISTEMU TEORIJA - fundamentāla, zinātniska teorija kā vispārīgas atziņas par domāšanu kā pasaules daudzveidīgo parādību sakārtotu atveidošanu cilvēka apziņā jeb domāšanas sistēmiskumu / sistēmisko domāšanu.

Fundamentalitāte – vispārīgums, visaptverošums, universālums. **Zinātniskums** - realitāte un precizitāte. **Sistēmiskums (sakārtotība)** - domāšanas fundamentāls raksturojums – īpašība.

Sistēmu teorijā savstarpējā saistībā pastāv trīs tās pamatjēdzieni -
SAKĀRTOTĪBA, KOPSAISTĪBA, SISTĒMA.

**SAKĀRTOTĪBA – pirmais sistēmu teorijas pamatjēdziens –
domu kārtības un nekārtības samēra raksturojums.**

Sajūtamās pasaules parādības (lietas un procesi), kas dotas to uztverē ar cilvēka maņām, tiek apzinātas, veidojot atbilstoši **s a k ā r t o t u s** domu kopumus.

**KOPSAISTĪBA – otrais sistēmu teorijas pamatjēdziens -
kas kalpo domu sakārtotības cēlonības skaidrojumam.**

Viss pastāv kopsaistībā - **visa cēlonis ir visa kopsaistība** –
tā ir cilvēces sen izlolota superdoma.

Skaidrojot abu sistēmu teorijas pamatjēdzienu būtību un būtību, pats svarīgākais ir apzināt šo jēdzienu savstarpējo saistību. Proti, ja sajusto lietu un procesu ierosināto domu sakārtotība tiek izjusta, vispirms ar maņām tieši uztverot sajūtamās pasaules parādības kā noteiktus faktus (**faktoloģija**), tad savā turpmākajā domāšanas procesu gaitā cilvēks jau cenšas domāt par šo apziņā fiksēto faktu sakārtotības cēloņiem (**cēlonība**). Citiem vārdiem, sajusto parādību zinātniskās izziņāšanas gadījumā attiecīgi runā par sajustā apjēgšanu **sapratnes līmenī**, kam seko apjēgtā apraksts **izpratnes līmenī**. Faktu sapratnes līmenī tiek noskaidrots “kas kad kur un kā notiek?”, bet izpratnes līmenī tiek skaidrota attiecīgo faktu cēlonība, atbildot uz jautājumu “kāpēc tas, tad, tur un tā notiek?”.

Līdz ar to pilnvērtīgas domāšanas rezultātā uz apzināto faktu pamata cilvēka apziņā tiek radītas atbilstošas **cēlonseku sakarības kā noteiktas attiecīgo domu kopsaistības**. Kopsaistībā pastāv arī domas apzīmējošie vārdi – vārdiskās valodas ir kopsaistītu vārdu veidojumi.

Kopsaistība izpaužas noteiktā daudzveidīgo **domu**
un tām atbilstošo tēlu, jēdzienu, vārdu **sakārtotībā**.

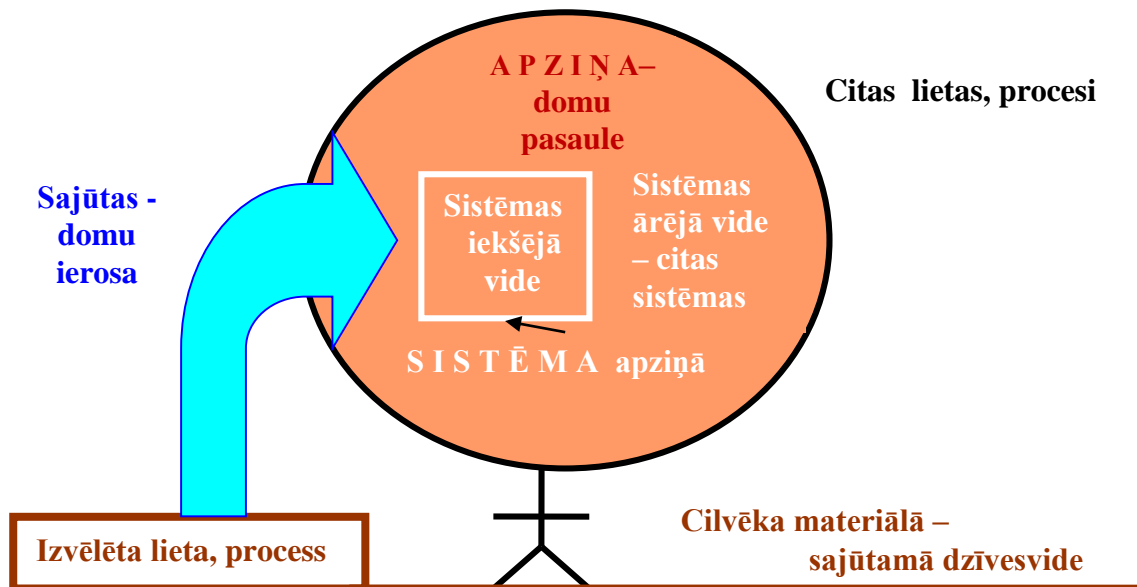
Domu sakārtotību apziņā skaidro trīs galvenās kopsaistības:

- 1) domu kopsaistība ar tās ierosinošajām sajūtāmas pasaules parādībām;
- 2) domu savstarpējā kopsaistība cilvēka apziņā;
- 3) domu kopsaistība ar šo domu materializācijām (vārdiem, lietām, procesiem).

**SISTĒMA – trešais sistēmu teorijas pamatjēdziens -
kas raksturo kopsaistītu domu kā daļu veidotu veselumu
citu veselumu kontekstā.**

Ikvienu pasaules parādību (lietu un/vai procesu) apziņā atveidojas kā atbilstošu kopsaistītu daļu veidots veselums, kurš savukārt pastāv noteiktā apkārtējā citu parādību / veselumu veidotajā vidē.

S I S T Ē M A – izvēlētās lietas, procesa atveids apziņā

Taču lai vēlreiz un vēlreiz atkārtojam - visos gadījumos ir skaidri jāapzinās, ka līdztekus kopsaistībā pastāv divas pasaules - **sajūtamā jeb materiālā pasaule** un **domu jeb ideālā pasaule**. Nejauksim tās! Jēdziens „sistēma” pastāv domu pasaulē, sistēmiskā domāšana rit mūsu apziņā, taču pastāvēt iespējām šīs domas kā sistēmas atbilstoši (sistēmiski) materializēt mūsu praktiskajā dzīvē sajūtamajā pasaulē. Tāpēc ikdienā par sistēmām parasti saucam arī konkrētās materiālās lietas, procesus, kurus domās atveidojam kā sistēmas. Tad arī sakām – es kā sistēma un sistēmas ap mums.

Domāšana rit kā domu atbilstoša kārtošana – daudzveidīgu sistēmu veidošana, kuras raksturo sistēmu īpašība „STRUKTŪRA”.

Domu kopsaistīšana cilvēka apziņā rit kā domu atbilstoša sakārtošana noteiktās struktūrās - sistēmu veidošana. Šī sistēmu veidošana tad arī ir sistēmiskā domāšana, kurās rezultātā veidojas daudzveidīgas domu struktūras, kas raksturo attiecīgās sistēmas.

S t r u k t ū r a ir ikvienas sistēmas visbūtiskākais raksturojums - sistēmas galvenā īpašība, kas raksturo sistēmas iekšējo vidi veidojošo daļu sakārtotību kā šo daļu atbilstošās kopsaistības rezultātu.

Kā mūsu apziņā veidojas sistēmas - domu struktūras?

Ikvienu sistēmu (apziņā atveidotu parādību - lietu, procesu) raksturo šīs sistēmas **saturs un forma**. Proti, ikvienu domu struktūru - sistēmu saturiski veido tās atbilstošās sastāvdaļas - domas, kuras ir attiecīgi sakārtotas. Citiem vārdiem, saturs ir atbilstoši noformēts. Šo noformējumu var apdomāt arī

neatkarīgi no konkrētā satura un tad runā par sistēmu formālajām struktūrām. Ļoti daudzos gadījumos sistēmām ir vienādas formālās struktūras un tas ievērojami atvieglo orientāciju saturiski ārkārtīgi daudzveidīgo sistēmu klāstā.

Skaidrojumu sākšim ar norādi uz mūsu veidojamo domu struktūrām vislabāk (pēc kursa autora domām) piemērotajām formālajām (bezsaturiskajām) struktūrām.

Autora izvēlētās **formālās struktūras** tiek ņemtas no izcili nozīmīgās formālās domāšanas zinātnes - matemātikas : punkti un līnijas, to veidotās formas (figūras). Mūsu gadījumā lieti noderēs līnijas nogriežņi, kvadrāts un trapece.

Formālo struktūru veidojošo nogriežņu galapunktos pievienojot atbilstošo saturu - domas kā veidojamo domu sistēmu konkrētos struktūrelementus, **izveidojas konkrēta interesējošās sistēmas struktūra** .

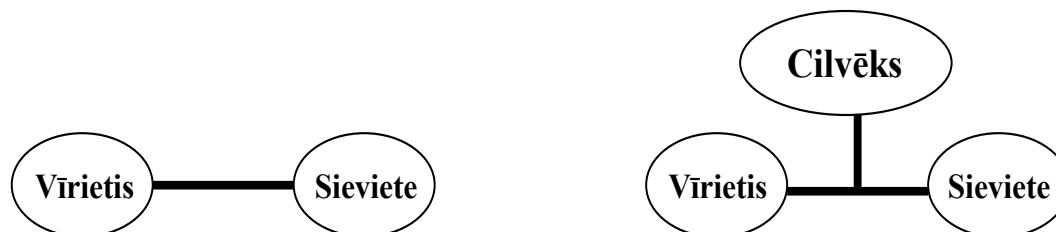
Sistēmu struktūras to uzskatāmai uztverei tiek raksturotas ar tā saukto struktūrloģisko shēmu jeb domu karšu palīdzību. Šajā sakarībā jau tagad pievērsīsim īpašu uzmanību domu **kopsaistības - sakārtotības** apzināšanas un uzskatāmas demonstrēšanas galvenajiem pamatprincipiem.

P i r m k ā r t, atveidojot sistēmu struktūras kā atbilstošas domu kartes, pastāv **domu horizontālās un vertikālās kopsaistības, kopumā veidojoties daudzlīmeņu jeb hierarhiskām domu struktūrām**.

Horizontālās kopsaistībās atrodas **savstarpēji papildinošās domas**, kuras shēmās parasti apzīmē ar horizontāli kopsaistītiem taisnes nogriežņiem. Šādās attiecībās pastāv sistēmu kā veselo veidojošās daļas. Vertikālās kopsaistībās savukārt atrodas **savstarpēji pakārtotās domas**, kuras shematiski raksturo ar vertikāliem taisnes nogriežņiem. Šādās attiecībās pastāv vispārīgās un atsevišķās domas – veselais un to veidojošās daļas.

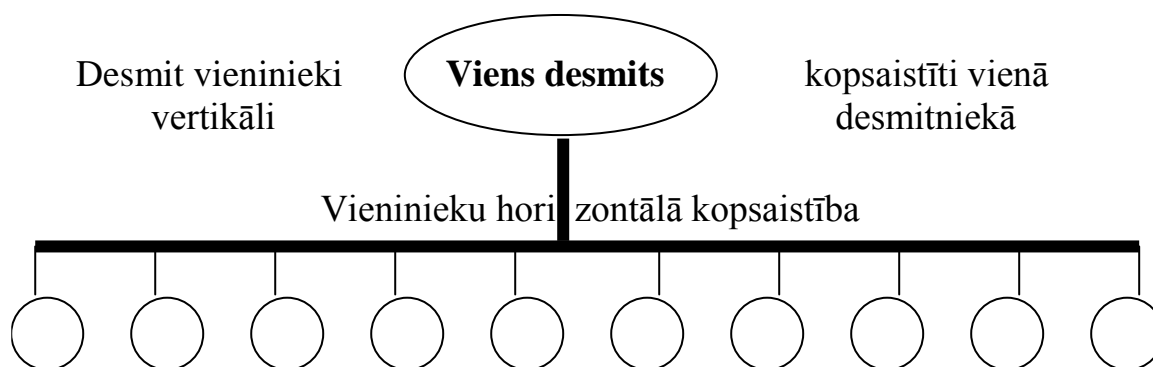
Veidojot shēmas, labākai uzskatei attiecīgās domas (tās apzīmējošos vārdus) parasti ievieto taisnstūrveida vai eliptiskās „kastītēs” jeb „būdiņās”. Divu domu horizontālās un arī atbilstošās vertikālās kopsaistības piemērs redzams šādā shēmā.

Domu horizontālā un vertikālā kopsaistība

Lielisku vispārīgu piemēru veselā un daļu attiecībām sniedz matemātika, veidojot dažādas skaitīšanas sistēmas. Decimālās skaitīšanas sistēmas gadījumā pastāv šāda uzskatāma daļu kopsaistību shēma.

Decimālās skaitīšanas sistēmiskums - sistēma

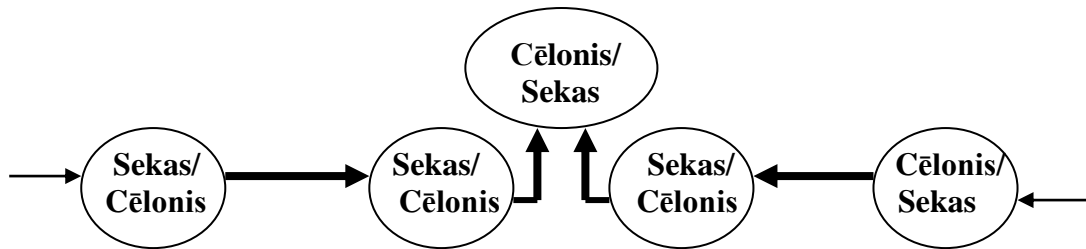

Ikviens vieninieks savukārt ir desmitdaļu veidots veselums - sistēma

O t r k ā r t , ļoti bieži attiecīgās domas (vārdus kā jēdzienu un/vai tēlu apzīmējumus) apdomā noteiktās cēloņseku attiecībās jeb kopsaistībās.

Šādu kopsaistību shematiskam aprakstam parasti izmanto virzītus nogriežņus – bultiņas. Domu/jēdzienu/tēlu/vārdu cēloņseku attiecības savukārt var raksturoties gan kā horizontālas, gan vertikālas kopsaistības, kopumā veidojot sarežģītus cēloņseku sakarību tīklus. Uzskatāmās struktūrloģiskās shēmas vislabāk kalpo tieši sarežģītu parādību kopuma atveidei apziņā, jo īstenojas domu kopsakarību vizualizācija, kas šajos gadījumos ir daudz efektīvāka par tradicionālajiem tekstuālajiem domu aprakstiem.

Pasaules parādību kopsaistība kā atbilstošo cēloņseku sakarību struktūra

Apzinot pasaules daudzveidīgo parādību kopsaistību cēloņseku skatījumā, ikviena lieta un/vai process kā sekas savukārt kalpo kā jaunu seku (lietu, procesu) cēlonis. Citiem vārdiem, īstenojas jau minētā superatziņa, kas ir radošās sistēmiskās domāšanas pamatā, proti,

visa cēlonis ir visa kopsaistība.

Visas parādības (mainīgās lietas) atrodas kopsaistībā, kas tad arī nosaka visu parādību (lietu un ar tām notiekošo procesu) pastāvēšanu mainībā.

Mainība - tas nozīmē lietu un ar tām notiekošo procesu īpašo raksturojumu - īpašību izmaiņas un pārmaiņas.

Lietas rodas un izzūd, pārvēršoties citās lietās, jo, kā ir teicis latviešu filozofiskās dzejas dižgars Jānis Rainis - pastāv, kas pārvēršas. Lietu, procesu izmaiņas ir kvantitatīvas mainības gadījumā, kamēr kvalitatīvas mainības gadījumā runā par pārmaiņām, rodoties kvalitatīvi jaunām lietām un/vai procesiem ar jaunām īpašībām.

Sistēmu radoša jaunrade ir saistīta ar cilvēka vēlmi radīt jaunas lietas, procesus (pasaules parādības) ar vēl nebijušām īpašībām, kas nodrošinātu aizvien pilnvērtīgāku mūsu dzīves vajadzību apmierināšanu. Citiem vārdiem, radoši domājošos un darbojošos cilvēkus izsenis ir interesējis un turpina interesēt **jaunu sistēmu ar dzīvei īpaši noderīgām īpašībām radīšana** - vispirms domās (teorija), tad darbos (prakse). Lūk, te tad nu sakņojas zinātniskās domāšanas būtība un būtība, šeit ir mūsdienu zinātnes un tehnikas sasniegumu izcelsmes avots.

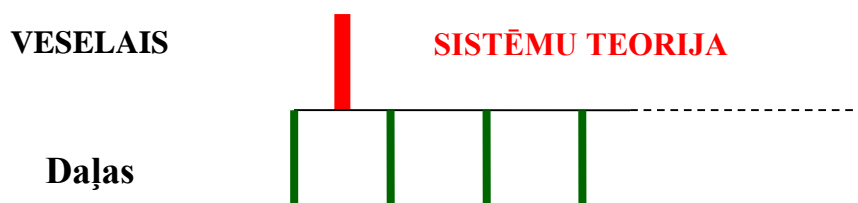
Īpašību izmaiņas parasti ir saistīta ar parādību un tai atbilstošo domu horizontālo kopsaistību apzināšanu un izmantošanu. Pārmaiņas jeb jaunu īpašību radīšana ir saistīta ar vertikālajām domu un darbu kopsaistībām.

Visbeidzot – ievada noslēgumā noskaidrosim

kas tā tāda un kāpēc „sistemoloģija” ?

SISTEMOLOĢIJA ir lietišķā SISTĒMU TEORIJA par izvēlētu pasaules parādību sistēmisku atveidu cilvēku apziņā, lai to atbilstoši izmantotu konkrētajā dzīves praksē. Sistemoloģija ir sistēmu teorija konkrētā dzīves prakses jomā.

Sistēmu teorija un ikviena nozares sistemoloģija pastāv vispārīgā un atsevišķā attiecībās, kas jau pats par sevi arī demonstrē sistēmiskās domāšanas īstenošanos - kopsaistītu daļu (sistemoloģiju) vienotību veselajā (sistēmu teorijā).

Atsevišķo parādību (lietu, procesu) SISTEMOLOĢIJAS

Noslēdzot sākotnējo ieskatu domāšanā par domāšanu – domu un domāšanas sistēmiskumā jeb sistēmiskajā domāšanā - sistēmu teorijas un nozaru sistemoloģiju sūtībā un būtībā, apkopojot varam formulēt šādas galvenās atziņas, kas lieti noderēs mūsu turpmākajā studiju darbībā.

**Domāšana par domām un domāšanu –
domu struktūru veidošanu cilvēka apziņā -
sistēmu teorijas sūtība un būtība!**

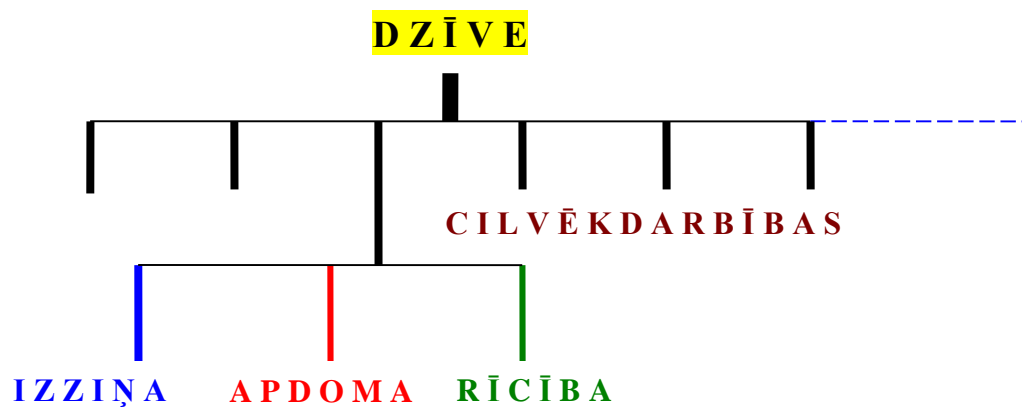
**SISTĒMU TEORIJA – fundamentāla, zinātniska
teorija par apziņas sakarotību
kā domu kopsaistības izpausmi**

**SISTEMOLOĢIJA – izvēlētas dzīves nozares
lietišķā sistēmu teorija.**

Sistēmiskās domāšanas apzināšana, tās apzināta izmantošana ir īpaši noderīga, atveidojot apziņā sarežģītas parādības.

Nobeidzot sākotnējo ieskatu **domu un domāšanas sakārtotības jeb sistēmiskuma** apzināšanā, sistēmiskās domāšanas uzskatāmai ilustrācijai aplūkosim divas strukturāliskās shēmas jeb domu kartes, kas ir piemērs divu vienas un tās pašas mūsu sajūtamās pasaules parādības atveidam mūsu apziņā. Citiem vārdiem, pastāv dzīves daudzveidīgu cilvēkdarbību sistēmiskai apzināšanai veidoto daudzlīmeņu jeb hierarhisko struktūru dažādi varianti.

Jēdziena DZĪVE izpratnei – jēdziena sastāvdaļu un to kopsaistības uzskatāmai skaidrošanai lieti noder šāda attiecīgi sazarota trīs līmeņu formālā struktūra. Proti, uztverot dzīvi kā daudzveidīgu cilvēkdarbību kopumu, katra no šīm cilvēkdarbībām savukārt raksturojas ar trim secīgām sastāvdaļām – izziņu, apdomu un rīcību.

Turpmākajā apskatā mēs atbilstoši detalizēsim arī jēdzienus „izziņa”, „apdoma”, „rīcība”, katram no tiem atkal uzrādot trīs šo jēdzienu sastāvdaļas. Ļoti svarīgi, ka šeit uzskatāmi redzam īstenojamies atkārtotojosos trīs elementu veidotu universālu struktūru, kuru varam saukt par cilvēkdarbību fraktāli.

Līdztekus jēdziena “cilvēkdarbība” raksturošanai ar trijzaru struktūras palīdzību varam lietot arī mums jau pazīstamo trapeceveida struktūru. Šī struktūra atsedz ne tikai ikvienas apzinātas cilvēkdarbības universālo sastāvu, bet raksturo arī tikpat universālo struktūrvienību secīgo kopsaistību cilvēkdarbību īstenošanā.

Cilvēkdarbību universālā struktūra (fraktālis)

Tieši šo trapecveidīgo struktūru turpināsim izmantot arī turpmāk, kas ļauj būtiski paplašināt cilvēkdarbību sastāva tradicionāli statisko apzināšanu, pievienojot tai cilvēkdarbību procesuālo (determinēto un stohastisko) aspektu.

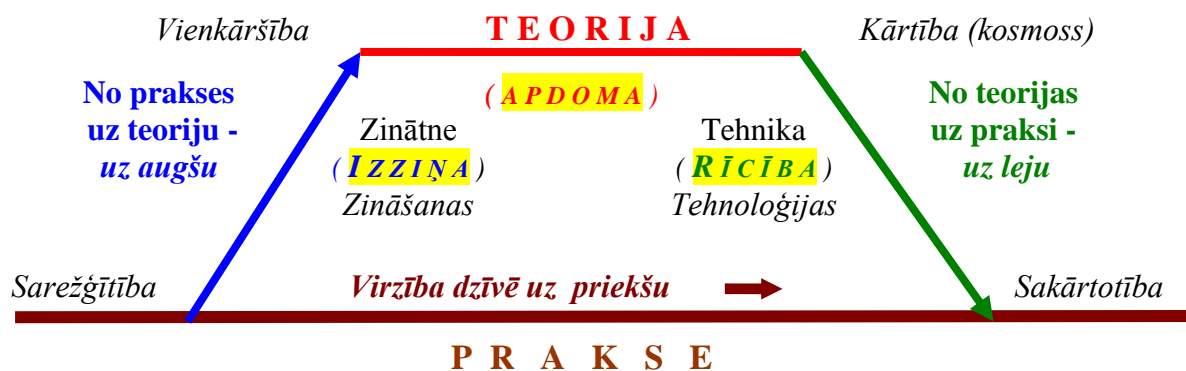
Noslēdzot mūsu studiju kursu IEVADU, gribu sniegt arī atziņu, kas izveidojusies līdzšinējo studiju kursa īstenojumu gaitā.

Lielās Domas ir vienkāršas, bet, lai pie tām nonāktu, ir jāpācēlas virs ikdienas sarežģītības !

Nopietni domāt Lielas Domas

par Pasauli, Cilvēku, Sabiedrību, Dzīvi jau no “Sistemoloģijas” kursu apguves pirmajām dienām, nebaidīties no ikdienā neierastā skatījuma un redzējuma !

Apzināta cilvēkdarbība - augšup no prakses uz teoriju, tad apdoma un lejup no teorijas uz praksi - tikai tad ir sperts solis dzīvē uz priekšu.

Turpinājumā - kursa 1.daļā jau detalizētāk pārlūkosim Jūsu patstāvīgajām studijām (domāšanai) piedāvātos materiālus – kursa autora izveidotās strukturloģisko shēmu kopas par vispārīgajām tēmām PASAULE, CILVĒKS, SABIEDRĪBA, DZĪVE.

Dotie materiāli konkrētīzēs, ilustrēs IEVADĀ aplūkotās vispārīgās atziņas, palīdzot **pacelties** līdz Lielajām Domām, lai pēc tam atkal **nolaistos** no teorijas (vispārīgā, vienkāršā) mūsu dzīves ikdienas praksē (atsevišķajā, sarežģītajā).

Cilvēka sistēmiskās domāšanas apzināšana izmantošanai izglītojošā darbībā – tāda ir dotā studiju kursa “Izglītības sistemoloģija” būtība un sūtība.

Lai mums visiem labi sokas!